

Zerocalcare: tolerància zero

 quaderndelesidees.press/zerocalcare-tolerancia-zero

Temps de lectura: 6 minuts

Gerard Moliné

Zerocalcare és el pseudònim de Michele Rech, un dels autors de còmic més importants de l'actualitat i el més internacional d'Itàlia, amb milions de còpies venudes arreu del món i una popular sèrie a Netflix.

Zerocalcare va néixer a Cortona, es crià a França, i s'establí al llarg de la seva adolescència a Roma, concretament, al barri de Rebibbia. S'inicià com a dibuixant en el món dels cartells polítics, la reivindicació, i les manifestacions, així com els

fanzins i les portades de discs punk, hardcore i oi!. Començà relativament tard, amb 28 anys, a produir les seves històries. Fins aleshores, fou il·lustrador del diari *Liberazione* i col·laborà amb els setmanaris *Carta* i *La Repubblica XL*. L'any 2012 guanyà els premis Macchianera i Gran Guinigi. Amb 42 anys, la seva prolífica carrera l'ha dut a ser un referent cultural del seu país i un abanderat de les campanyes polítiques contra el reaccionarisme i l'ascens de l'extrema dreta a Europa.

El seu treball és sempre autobiogràfic i compromès. Les seves pàgines estan impregnades de política, cosa que fa que l'autor ignori completament el risc que habitualment comporta la presa de decisions en aquest sentit: una significativa pèrdua de lectors. Zerocalcare no hi dona cap importància i això ha fet que, en comptes de disminuir, els seus seguidors hagin crescut exponencialment en el moment en què la seva obra ha fet el salt cap a la televisió, fins a convertir-se en la sèrie d'animació italiana amb més èxit de la història.

I què té la seva obra de rellevant que fa que compti amb una massa de seguidors joves i no tan joves? Doncs una part de veritat insubornable i una sèrie d'experiències vitals universals per a tots aquells que han crescut en un barri obrer d'una gran ciutat.

La seva obra és política, amb fortes ressonàncies del documental; conjumina magistralment el drama social, l'humor i una ironia, molt sovint, corrosiva. Les seves vinyetes contenen infinitat de referències a la cultura popular i són el testimoni d'una generació: música, dibuixos animats, còmics, videojocs, etc. Són vinyetes sense cap èpica, sense grandiloquència. Molt expressives i tintades d'un vel melancòlic, reflexiu i fins i tot, profundament pessimista. Sort d'aquesta ironia

Zerocalcare

les persones, i que funciona com una voraç màquina de destrucció d'egos, projectes i ambicions. Estèticament, pot recordar a un altre tòtem generacional, en aquest cas dels 90, *Zits* (Jerry Scott, Jim Borgman, 1997), que fou premi Eisner i és considerada una obra transversal i generacional.

Zero, el protagonista i alter ego del dibuixant, fa sempre un viatge interior amb punts de vista surrealistes, obscurs, i amb salts estètics entre records, flashbacks i la mateixa invenció o ansietat del personatge, capaç d'imaginar les pitjors situacions del futur. Els personatges que acompanyen el protagonista semblen persones de veritat —de fet, són persones de veritat que l'autor coneix i que ens recorden aquell amic o amiga que hem tingut i a qui hem vist patir, riure i enamorar-se.

La profecia del armadillo

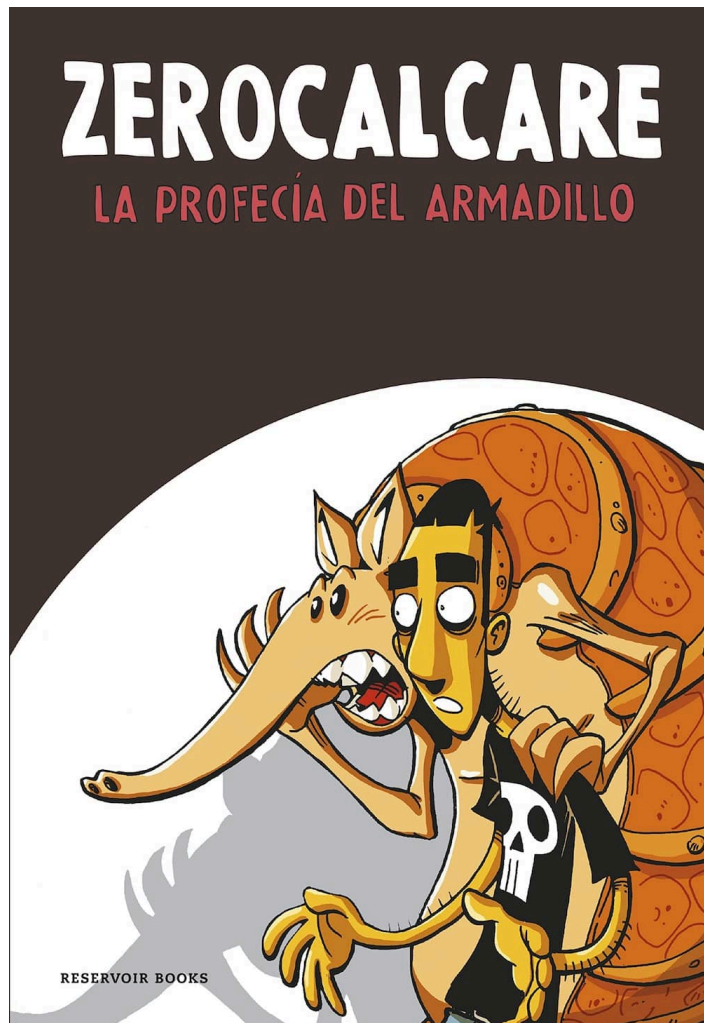
Amb un traç contundent, Zerocalcare aprofundeix sempre en els rols de gènere i en la pèrdua de referents actuals. Fent una comparació amb el passat, el present es torna incert, i el futur es veu molt negre. El viatge que proposa sempre és introspectiu, amb una mena de veu interior que aporta al lector una visió global, gens restrictiva, i un punt de vista crític i reflexiu sobre com els discursos són capaços de canviar i com de manipulat està allò que molts cops entenem com a veritat.

L'expressió de les emocions, especialment entre els homes, la vulnerabilitat i la destrucció del concepte de masculinitat clàssica són temes crucials i recurrents en tota la seva obra. Zerocalcare parla de la total manca de referents d'una nova masculinitat i avorreix les idees que intenten retornar al passat els avenços socials conquerits els últims anys per l'esquerra. Considera obsolets els models dels nostres avantpassats i demostra, traç a traç, que les velles fórmules ja no funcionen per als nous temps que han de venir, o que ja són aquí. Les necessitats vitals són unes altres, els temps han canviat i el sistema és massa fort i es nodreix

És molt dolorós adonar-se de la diferència entre les expectatives vitals que tenim tots plegats de joves, i la realitat que trobem finalment, en arribar a l'edat adulta. Aquest és el signe dels temps d'una generació, la de l'autor, marcada per l'idealisme i la frustració, per la reivindicació, la contradicció i la recerca d'un lloc en el món, allunyat dels paradigmes clàssics, dels dogmatismes capitalistes i dels consells dels pares, ser vinyetaire és l'única cosa que li ha permès trobar el seu espai i sentir-se alhora útil.

Obres representatives

La profecia del armadillo

Una de les seves obres més representatives és *La profecia del armadillo* (Reservoir Books, 2016). Publicada originalment en blanc i negre l'any 2011, és un seguit d'anècdotes personals en les quals el seu alter ego, Zero, viatja amb els seus amics. El seu debut en la novel·la gràfica planteja la relació entre ell mateix i la representació de la seva consciència encarnada en un amic imaginari força peculiar: un armadillo de mida humana amb el qual conversa i que li fa de confessor. Un animal que alhora és la representació perfecta de l'ésser antisocial: que s'oculta i es protegeix replegant-se en si mateix.

Kobane Calling (Reservoir Books, 2017) narra el viatge que el mateix Zeroalcare va fer al Kurdistan, concretament, a la regió de Rojava. Es tracta d'un còmic polític que aborda la resistència popular davant l'avenç i la dictadura establerta per l'ISIS. En el recorregut, l'autor passa per Turquia, l'Iraq i Síria, fent un retrat molt proper al fotoperiodisme i a la crònica de guerra.

Esqueletos (Reservoir Books, 2022) conté bona part de l'adolescència de l'autor, molt centrada en les seves experiències viscudes al barri de Rebibbia, a Roma.

A Netflix, on s'ha convertit en un fenomen mundial, podem trobar *Cortar por la línea de puntos*, on parla amb força de la identitat i el que és sentir-se fora de tot encaix social, i *Este mundo no me hará mala persona*.

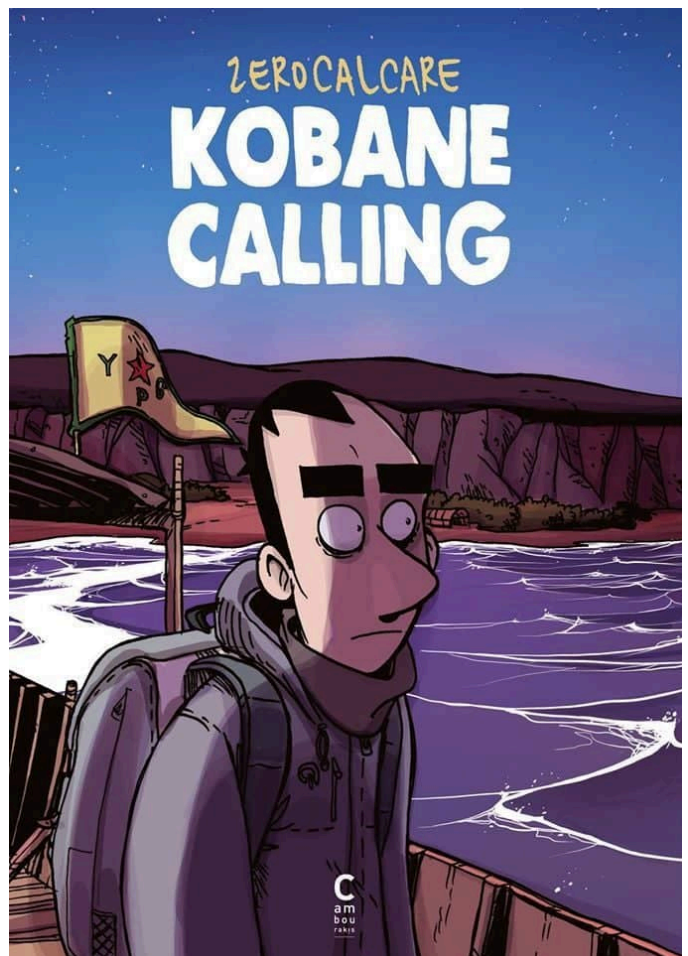
d'expressar els seus sentiments. En aquest context, Zerocalcare planteja un viatge imaginari dels dos que ha de refer els ponts trencats i millorar la comunicació entre pare i fill. Per a aquesta història, l'autor s'ha inspirat en un dels millors films britànics dels últims anys, *Aftersun* (Charlotte Wells, 2022).

A l'autor, el marcaren profundament els fets que succeïren durant la cimera de Gènova, concretament a l'edició 27a, que se celebrà a Itàlia entre el 20 i el 22 de juliol de 2001, amb la reunió del famós G8. L'acte esdevingué un punt culminant del moviment antiglobalització, amb nombrosos disturbis i la fatídica mort d'un manifestant a mans dels cossos policials, que, denunciats pels fets, van fer paleses reiterades violacions dels drets humans contra els manifestants. L'autor, que hi va ser personalment, rebé una pallissa per part de la policia. Aquest fet es convertí en un dels detonants de la seva lluita incansable per les causes que considera justes i que el van fer allunyar del to periodístic i escèptic habitual de les grans corporacions dels mitjans audiovisuals, i el decantaren per voler narrar les seves experiències amb la seva pròpia veu, i voler tenir el control total de les seves idees i paraules.

Cultura *straight edge*

Zerocalcare, a més, pertany a una subcultura provinent del món de la música hardcore i el punk anomenada *straight edge*. Aquest estil de vida recorda precedents dels anys 80 nord-americans, d'on prové part de la seva ideologia. Henry Rollins i els primers Black Flag, per exemple, ja es referien a un estil de vida compromès ideològicament i contestatari respecte a la societat de consum. Els seguidors de l'*straight edge* promulguen una total abstinència de tabac, alcohol i drogues, així com la defensa de causes justes i valors animalistes i ecologistes. Tot i que existeixen corrents antiavortistes, la peculiaritat general d'aquest moviment és la d'estar en contra de la promiscuïtat sexual. Es tracta de compromisos de per vida que inclouen el veganisme i la defensa dels drets dels animals com a resposta a les necessitats de consum poc responsable del sistema capitalista.

El nom del moviment fa referència a una cançó

Kobane calling

una X negra, símbol que representa que no se'ls pot servir alcohol. El símbol fa referència a la gira que va fer la banda Teen Idles per la costa oest l'any 1980. En ser menors de 21 anys, els marcaren amb una X a la mà per saber que tot i tocar, no podien consumir alcohol a les sales on actuessin. Amb els anys, aquest senyal va quedar com un dels trets significatius de la cultura *straight edge*.

Si t'ha agradat aquest article i vols rebre un butlletí amb els nous articles que publiquem envia'ns el teu correu electrònic i et subscriuràs a la Newsletter de Quadern.

Nom (obligatori)

Correu electrònic (obligatori)

Marca la/les Newsletter/s a la/les que et vulguis inscriure (obligatori)

Quadern de les ideesCapital Natural

He llegit i acceptat les condicions establertes en l'[avís legal i política de privacitat](#).

[Gerard Moliné Celma](#)

Format en cinema i televisió, ha sigut col·laborador del Grup Enciclopèdia Catalana i crític de cinema a fanzins i revistes com Ceremonia sangrienta o Ruta 66. Actualment, escriu crítica d'art al diari digital The New Barcelona Post i, com a escriptor de ficció, ha publicat relats en diferents números de

[Llegir més](#)

Articles relacionats
